

Barcode - 99999990260802
Title - nitya lila tatha vankhellila na chandavala
Subject - NULL
Author - NULL
Language - gujarati
Pages - 36
Publication Year - 0
Creator - Fast DLI Downloader
<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>
Barcode EAN.UCC-13

3204

રામલીલાના ચાહકોને ભેટ.

નિત્ય લીલા તથા વનખેલ
લીલાના ચંદ્રાવળા.

પુટીમાર્ગીય વૈષ્ણવ ભાઈઓને માટે

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

જનની રેવાશંકર વેલજી.

મુંબઈ;

ઓરીએન્ટલ છાપખાનામાં.

સંવત ૧૯૪૪. સન ૧૯૮૮.

નોંધાવર આતા બે.

3204

॥ श्रीगोपिजनवल्लभायनमः ॥

अथ नित्यलीला तथा वनखेललीला प्रारंभ.

राग अंदावणा.

श्रीवल्लभ विह्वलं पुरषोत्तम, प्रगट्या पृथ्वी मांय रे;
पुष्टिञ्च पोताना कीधा, अरञ्जकमलनी छांय;
अरञ्जकमलनी छांय ते कीधी, शरञ्ज लघने सेवा दीधी;
सञ्जुञ्जप वसे पूरञ्ज प्रह, श्रीवल्लभ विह्वल पुरषोत्तम;

जय प्रणराजकुमार.

१

श्रीयमुना गोकुण वृंदावन, गोवर्धन गिरिराय रे;
ओकवीश योजन प्रणमंउण, लगवद्धाम कहेवाय;
लगवद्धाम कहेवाय प्रभाञ्जे, वेद वचन कही व्यास वप्पाञ्जे;
जहां पिराञ्जे यशोदानंदन, श्रीयमुना गोकुण वृंदावन.

गोवर्धन गिरिराय.

२

ભૂતલમાં મંગલ ભૂમિ પ્રજા, જ્યાં વસે જહુનાથ રે;
 બ્યાપી વૈકુંઠ તણ પધાર્યા, નિત્ય લીલા લઈ સાથ;
 નિત્ય લીલા લઈ સાથ પધાર્યા, વલ્લભ થઈ વિસ્તાર વધાર્યા;
 કરે વાંછના વિબુધ ચરણ રજા, ભૂતલમાં ભૂમિ મંગલ પ્રજા.
 જ્યાં વસે જહુનાથ. ૩

નંદ સદનની શોભા કહેવા, નવ સમર્થ કવિ કોય રે;
 શંકર સુરપતિ શેષ વિરંચી, જ્યાં બંદિજન હોય;
 જ્યાં બંદિજન થઈ જશ બોલે, દેવ નારી દાસીને તોલે;
 દાસરૂપ દશદિગપતિ જેવા, નંદ સદનની શોભા કહેવા;
 નહી સમર્થ કવિ કોય. ૪

પ્રાત સમે ગોપીજન ધર ધર, ગાય ગુણ ગોવિંદ રે;
 અલંકાર આભૂષણ અંખર, ધરે અંગ આનંદ;
 ધરે અંગ આનંદ વિભાતી, ગોરસ મથતાં હરિજશ ગાતી;
 ઝળકે જોતી કુંડળ નકળેસર, પ્રાત સમે ગોપીજન ધરધર;
 ગાય ગુણ ગોવિંદ. ૫

પ્રજા વિનતા પોતાને મંદિર, સાજે મંગળ થાર રે;
 પુરી દુધ માખન મિશ્રી, મેવા મધુર રસાલ;
 મેવા મધુર રસાળ તે જુવા, સથર દહી મલાઈ ખુવા;
 વિવિધનાં સંધાણાં સુંદર, પ્રજા વિનતા પોતાને મંદિર;
 સાજે મંગળ થાલ. ૬

સિદ્ધ દ્વાર ગુણિજન જશ ગાયો, જાગો નંદ કુમાર રે;
 જય જય મહારાજધિરાજ, શ્રીવલ્લભ પ્રાણુ આધાર;
 વલ્લભ પ્રાણુ આધાર હો પ્યારે, નિદ્રા તજીએ નંદ દુલારે;
 મધુર વચને ખોલે માય, સિદ્ધ દ્વાર ગુણિજન જશ ગાય;
 જાગો નંદ કુમાર. ૭

સખા સુદામા શંખ વગાડે, પ્રેમદા પડે પ્રખોધ રે;
 જગજીવન જાગીને ખેઠા, જનુની કેરી ગોદ;
 જનુની કેરી ગોદે શોહ, પટ અંચળ માતા મુખ લોહ;
 મુખન દર્શને કંઠ લગાડે, સખા સુદામા શંખ વગાડે;
 પ્રેમદા પડે પ્રખોધ. ૮

સિંહાસન સુંદર ખેસાડી, ધર્યો મંગળ ભોગ રે;
 આરોગે વજરાજ લાડિલો, સંકરશણુ સંજોગ;
 સંકરશણુ સંજોગ તે ભાવે, રસિક વાત કહી રચી ઉપજવે;
 રાણી સુતને રહ્યાં જમાડી, સુંદર સિંહાસને ખેસાડી;
 ધર્યો મંગળ ભોગ. ૯

જમુના જળ આરી ભરિ લાવી, અંચલાવે વજખાલ રે;
 મુખવસ્ત્ર લઈ સન્મુખ ઉભી, ખીડી પાન રસાલ;
 ખીડી પાન રસાલ તે દીધી, હેત કરી હરિ મુખમાં લીધી;
 ધરધરથી ગોપીજન આવી, જમુનાજળ આરી ભરી લાવી;
 અંચળાવે વજખાલ. ૧૦

આલર ઘંટા શંખ ધુની કર, કરે મંગલા માંય રે;
 વાર વાર નિરાંજનને મીશ, અંગ આનંદ ભરાય;
 અંગ આનંદ ભરાય મન હરખે, પ્રકુલિત થઈ સુતનું મુખ નિરખે;
 રાય લોન ઉતારે શિરપર, આલર વંટા શંખ ધુની કર;
 કરે મંગલા માંય. ૧૧

ભાવરૂપ વ્યાપક વ્રજ વલ્લભ, આરોગ્યા સૌ ઠોર રે;
 વ્રજજનના હિત કારણ પ્રગટ્યા, નાગર નંદ કીશોર;
 નાગર નંદ કીશોર તે માણો, પ્રેમવિવશ પુરષોત્તમ જાણો;
 સોહ કરી સૌને છે સુલભ, ભાવરૂપ વ્યાપક વ્રજવલ્લભ;
 આરોગ્યા સૌ ઠોર. ૧૨

મણિમય મંદિર વ્રજપતિ કેરાં, ચિત્ર ચોક વિશાળ રે;
 કંચન સ્થંભ કરીદા કાપ્યા, પૃથ્વી રત્ન પ્રવાળ;
 પૃથ્વી રત્ન પ્રવાળ સવારી, દૂરતી જાળીદાર તે ખારી;
 અખીલ ગુલાલ આંગણે વેરચાં, મણિમય મંદિર વ્રજપતિ કેરાં;
 ચિત્ર ચોક વિશાળ. ૧૩

કનકપાટપર વસ્ત્ર ખિછાવી, પધરાવ્યા ગોપાળ રે;
 તેલ કુલેલ અંગ ચોળે, કોમલ કર વ્રજ ખાલ;
 કોમળ કર વ્રજ ખાલ ચડાવે. પુરવન કહી મોદ ખઢાવે;
 હાવભાવ કરી રહ્યા હસાવી, કનકપાટપર વસ્ત્ર ખિછાવી;
 પધરાવ્યા ગોપાળ. ૧૪

અતિ સુગંધ ઉખટનો અંગે, કરે કામની કૈય રે;
 ચોકસ થઈ ચીકનાઈ ટાળે, અંગ અંગ જ્યાં હોય;
 અંગ અંગ જ્યાં હોય તે ઝાંખી, ભાવ સહિત સેવા અભિલાખી,
 સાન કરે શામલીઆ સંગે, અતિ સુગંધ ઉખટનો અંગે;
 કરે કામની કૈય. ૧૫

ઉણોદક કંચન ઘટ આણી, નામે શિરપર નાર રે;
 અતુરાં ચોળીને નવરાવે, નટવર નંદ કુમાર;
 નટવર નંદકુમાર નિહાળે, સ્પર્શ કરીને અંગ પખાળે;
 પાન કર્યાં ચરણામૃત પાણી, ઉણોદક કંચન ઘટ આણી;
 નામે શિરપર નાર. ૧૬

અંગ વસ્ત્ર ઉજ્જવળ મલમલનાં, અંગોછે શ્રી અંગ રે;
 વસ્ત્ર પાલટી નવાં ધરાવે, સમય અનુસાર પ્રસંગ;
 સમય અનુસાર પ્રસંગ હીમહેરી, લાલ ઈજરપર છાપ સુનેરી;
 લટકન અલક સવારે લલનાં, અંગ વસ્ત્ર ઉજ્જવળ મલમલનાં;
 અંગોછે શ્રીઅંગ. ૧૭

શ્વેત પાગ શિર પેચ સુનેરી, મોરચંદ્રકાધાર રે;
 અતિ કામલ વાગો ખાસાનો, પટકા ચેડાદાર;
 પટકા ચેડાદાર જરીનો, ઉખરણી રંગ્યો અગરીનો;
 ઋષુ કુસુમાકર રમવાકેરી, શ્વેત પાગ શિર પેચ સુનેરી;
 મોરચંદ્રકાધાર. ૧૮

આભૂષણ સુવર્ણનાં સાજે, કુંડલ કંકણ હાર રે;
 કટી મેખળા હુદ્ર ધંટીકા, પગ નુપુર અમકાર;
 પગ નુપુર અમકાર ધ્રુધરમા, નાદ ઝીણો ખાલક તે તરના;
 કેસર તિલક લલાટ ખિરાજે, આભૂષણ સુવર્ણનાં સાજે;
 કુંડલ કંકણ હાર. ૧૯

નકખેસર નિર્મળ ગજ મોતી, રાતાં અધર રસાલ રે;
 હીરાકણી હરવટી ઉપર, અળકે ઝાક અમાલ;
 અળકે ઝાક અમાલ તે અળકે, પદક પાતિ ઉર ઉપર અળકે;
 નવાં રત્ન નવ ગ્રહની જોતી, નકખેશર નિર્મળ ગજ મોતી;
 રાતા અધર રસાળ. ૨૦

સિંહાસન ખેઠા સુંદર વર, દરશણ દેવા કાજ રે;
 દરપણ દેખાડે પ્રજાવિનતા, મુખ નિરખે મહારાજ;
 મુખ નિરખે મહારાજ મન હરખે, સખા મંડળી સન્મુખ નિરખે;
 કરુણા દષ્ટિ કરી સૌ ઉપર, સિંહાસન ખેઠા સુંદર વર;
 દરશણ દેવા કાજ. ૨૧

ગોપીજન નિજ ધરથી લાવી, સામગ્રી ખડુ ભાંત રે;
 ભાવે આરોગે અલખેલો, કરે રસીલી વાત;
 કરે રસીળી વાત તે સાથે, અંગીકાર કીધાં નિજનાથે;
 અચવાવી ખીડી ખવરાવી, ગોપીજન નિજ ધરથી લાવી;
 સામગ્રી ખડુ ભાંત. ૨૨

રાજ ભોગનો સમો વિચારી, કરે ભાત મનુહાર રે;
 ભુખ્યાં છે ભગવાન રોહિણી, વેગન લાવો વાર;
 વેગન લાવો વાર ધડીની, હુમથાળ સાજી સખડીની;
 પ્રથમ ભરી શીતલ જળ ઝારી, રાજભોગનો સમો વિચારી;
 કરે ભાત મનુહાર. ૨૩

કનક થાળ સાજ્યો સખડીનો, લુચ્ચે લાપશી દાળ રે;
 શિરો શેવ વડાં ભુંજરડા, પાયશ પરમ રસાલ;
 પાયશ પરમ રસાલ તે મીઠી, ઢોકરીયાં રોટીને લીટી;
 મોહોટો ઉપરો ભર્યો કઢીનો, કનક થાળ સાજ્યો સખડીનો;
 લુચ્ચે લાપશીદાર. ૨૪

ભાત ભલો ખાટોને ખારો, મીઠો મેવા દ્રાખ રે;
 સુકા સજળ તળ્યાંને વાટચાં, બહુ ખીંજનનાં શાખ;
 બહુ ખીંજનના શાખ તે સાજી, તાંજલજ્જે ખથવાની ભાજી;
 ખીજવાર ઓશાણુ વધાર્યો, ભાત ભલો ખાટો ને ખારો;
 મીઠો મેવા દ્રાખ. ૨૫

ઘેવર માટ જલેખી બુંદી, અણસખડી અગણીત રે;
 ખારોદી શીખરણ ખીલસાર, તાજું ધૂત નવનીત;
 તાજું ધૂત નવનીત તે તાજું, મઠા છાસમાં મીઠુ સાજું;
 બાક્યાં બેજન સયતાં ગુંદી, ઘેવર માટ જલેખી બુંદી;
 અણસખડી અગણીત રે. ૨૬

ભુજરડાં ફલ વડી વધારી, શિખરણ વટી રસાળ રે;
તે સર્વે જાણે ઉજવળ ધયાં, દિસે અતિ વિશાળ;
દિસે અતિ વિશાળ અરીસા, ભુગતેથી જે જે પરિસ્થાં;
સકરકંઠ સુરણ રચિકારી, ભુજરડાં ફળ વડી વધારી;

શિખરણ વટી રસાળ. ૨૭

અમૃત ફળ તળીઆંને કેળાં, આંખા શાખ અંજર રે;
નારંગીને મીઠાં લીંબુ, ફણુસ સરસ રસનીર;
ફણુસ સરસ રસનીર સમરખ્યાં, મિશ્રી પુરાં માંહી પધરાવ્યા;
હરિ ભોજન હિત કીધાં ભેળાં, અમૃત ફળ તળીયાંને કેળાં;

આંખા શાખ અંજર. ૨૮

લીંબુ અદરકનું સંધાણું, કેરી કેર કુંવાર રે;
સરળ સેલરાને અંખેડાં, કાચી હળદર સાર;
કાચી હળદર સાર તે પોળી, ખારક લીલી દ્રાખ રસીલી;
ગરમર ઘોલાં વળી વળી વખાણું, લીંબુ અદરકનું સંધાણું;
કેરી કેર કુંવાર. ૨૯

સામગ્રીની શીમા કેરી, ગણ્યાં ન જાણે નામ રે;
આરોગે જ્યાં અખિળ લોકપતી, વિશ્વરાણા વિશ્રામ;
વિશ્વરાણા વિશ્રામ ખિરાજ્યા, તુળશી દળ પધરાવ્યાં તાજાં;
ધૂપ દીપ શંખોદક ફેરી, સામગ્રીની સીમા કેરી;

ગણ્યાં ન જાણે નામ. ૩૦

માતા મુખ મનુહાર કરીને, પ્રીતે પરસે પાક રે;
 ઓઠ દર્ધ નવ જીવતી ઉભી, રહી મોહન મુખ તાક;
 રહી મોહન મુખ તાક તે અંખે, પ્રેમ કટાક્ષ પ્રભુપર નાખે;
 સંકેત સાન સુચવે હરીને, માતા મુખ મનુહાર કરીને;
 પ્રીતે પરસે પાક. ૩૧

મન ભાવેથી ભોજન કીધાં, તૃપ્ત થયાં ત્રૈલોક રે;
 પ્રસાદી જીહ્વા અભિલાષી, અનુચર ઉભા ચોક;
 અનુચર ઉભા ચોક તે જાણી, યથાયોગ્ય આપે વ્રજરાણી;
 અમૃત જળ ઉપરથી લીધાં, મનભાવેથી ભોજન કીધાં;
 તૃપ્ત થયાં ત્રૈલોક. ૩૨

રૂઠી રૂપાજળ લાવી આરી, વદન પખારે નાથ રે;
 ત્રીષ્ટી ત્રાસ ધર્યો નવ તરણી, હરી ધોયા હાથ;
 હરી ધોયા હાથ પખાળી, કર અંગોચે પાન સવારી;
 પ્રેમ ભાવે રાધા પ્યારી, રૂઠી રૂપાજળ લાવી આરી;
 વદન પખારે નાથ રે. ૩૩

ચૂરણ શેવરધન સોપારી, પીળાં પાન ખરાસ રે;
 કાથો ચુનો લવીંગ એલાચી, મન ગમતાં મુખવાસ;
 મન ગમતાં મુખવાસ આરોગે, જીવંતી જયદ્રુજ છે જોગે;
 ખતરીશી ખીડી રચીકારી, ચૂરણ શેવરધન સોપારી;
 પીળાં પાન ખરાસરે. ૩૪

પ્યારી લઈ ઉભી પીકદાની, સન્મુખ રહી નિહાળ રે;
 રસ તંબોલ તે ઉપર નાખે, હેતે મદન ગોપાળ;
 હેતે મદન ગોપાળ, તે હસતાં, અમૃત સુગંધ અતિ મસમસતાં;
 માનવંતી મોહન મનમાની, પ્યારી લઈ ઉભી પીકદાની;
 સન્મુખ રહી નિહાળ રે. ૩૫

રાજભોગ આરોગી ખેઠા, સિંહાસન વ્રજ નાથ રે;
 હસે હસાવે વાત કરતાં, સખા મંડળી સાથ;
 સખા મંડળી સાથ મુરારી, ખેળ કરવા ઈચ્છા મનધારી;
 ગ્વાલ બાલ બહુ પોળમાં પેઠા, રાજભોગ આરોગી ખેઠા;
 સિંહાસન વ્રજનાથ. ૩૬

તાલ મૃદંગ વીણા ડફ વાજે, આવી સહુ વ્રજખાળ રે;
 કેસર રસ પીચકારી છરકે, ઉપર અખીલ ગુલાલ;
 ઉપર અખીલ ગુલાલ ઉડાડે, પાગ પીછાડે ચુવો લગાડે;
 મુખછપી જોતાં મનમથ લાજે, તાલ મૃદંગ વીણાં ડફ વાજે;
 આવી સહુ વ્રજખાળ. ૩૭

સખા મંડળી સન્મુખ થઈને, ખેલ મચાવ્યો ખૂબ રે;
 ભરે ભરાવે ગ્વાલ ગોપિકા, રહ્યા રંગ રસ ડુબ;
 રહ્યા રંગ રસ ડુબ સુરંગી, કેલ કરાવે બહુ નેન કુરંગી;
 ભાગી ભામની મોરલી લઈને, સખા મંડળી સન્મુખ થઈને;
 ખેલ મચાવ્યો ખૂબ. ૩૮

હઠે નહીં વ્રજ નારય હઠીલી, ગ્વાલ મનાવી હારે રે;
કાહાન કુંવરને કાયર કીધા, કુસુમ કેદુની માર;
કુસુમ કેદુની માર મચાવી, એક આડી થઈ રહી બચાવી;
પ્રેમ રાડ બાહુ કરે રસીળી, હઠે નહીં વ્રજનાર હઠીલી;

ગ્વાલ મનાવી હાર. ૩૯

શામળીઓ કહે સુણીએ શામા, થઈ તમારી જીત રે;
મોરલીમાં માંડું મન અટક્યું, જાણો છો રસ રીત;
જાણો છો રસ રીત તે તમે, ફગવા લ્યો જેવા મન ગમે;
રમતાં રાડય ન કરીએ રામા, શામળીઓ કહે સુણીએ શામા.

થઈ તમારી જીત. ૪૦

નિત્ય લીલા નાગર ગિરિધરની, કેટલી કહું વિસ્તાર રે;
શુક સનકાદિક શેષ સ્વયંભુ, શ્રુતિ ન પામે પાર;
શ્રુતિ ન પામે પાર પ્રમાણે, નારદ શારદ કેમ વખાણે;
ગતિ નહીં જ્યાં બુદ્ધિસાગરની, નિત્ય લીલા નાગર ગિરિધરની;

કેટલી કહું વિસ્તાર. ૪૧

શ્રીમુખથી બદન રજ ટાળી, ધરયા કુસુમના હાર રે;
દરપણ દેખાડે શ્રીવલ્લભ, શોભીતાં રાણુગાર;
શોભીતાં રાણુગાર સુહાવે, વેણું વેત્ર મુખ હાથ ધરાવે;
ખંડ પાટની ચોઠી ઢાળી, શ્રીમુખથી બદન રજ ટાળી;

ધરયા કુસુમના હાર રે. ૪૨

કર્યો ટકોરો ઝાલર કેરો, ધંટા શંખ રસાલ રે;
 નિકટ સહચરી સાજી લાવી, આરતી ઝાકઝમાળ;
 આરતી ઝાકઝમાળ ઉતારે, માતા સુતપર તન મન વારે;
 સમય અનુસારે તાણ્યો ટેરો, કર્યો ટકોરો ઝાલર કેરો;
 ધંટા શંખ રસાળ. ૪૩

પૈડા પર પગ ધરી પધાર્યા, શય્યા મંદિર માંય રે;
 બીડા બંટો ત્રીસટી માળા, ધરી તારણી ત્યાંય;
 ધરી તારણી ત્યાંય તે વિગતે, રત્ન પલંગ બીછાવ્યો જુગતે;
 કરી વિશ્રામને શ્રમ નિવાર્યા, પૈડાપર પગ ધરી પધાર્યા;
 શય્યા મંદિર માંય. ૪૪

ચોપડ રમવાની રચી કીધી, પાશા લીધા હાથ રે;
 હોડ કીધો હાર્યા જીત્યાનો, શામાજીને સાથ;
 શામાજીને સાથ બિહારી, સુંદરીએ એક સોગઠી મારી;
 જાણી જોઈને જાવા દીધી, ચોપડ રમવાની રચી કીધી;
 પાશા લીધા હાથ રે. ૪૫

કેલ કળા રસ કામની માતી, સંતોખ્યા નિજ નાથ રે;
 પરસ્પરે પ્રેમે બંધાણાં, પ્રીતમ પ્યારી સાથ;
 પ્રીતમ પ્યારી સાથ સ્વભાવે, સુરત રંગમાં રસ ઉપજાવે;
 એ લીલા નિજ મંદિરે થાતી, કેલ કળારસ કામની માતી;
 સંતોખ્યા નિજનાથ. ૪૬

કોઈ દિવસ મન ઈચ્છા ધારી, કરવાને વનખેલ રે;
 સુંદર શ્રીજમુના તટ ઉપર, કુલી રહી દ્રુમ ખેલ;
 કુલી રહી દ્રુમ ખેલ તે રંગે, ગ્વાલ મંડળી લીધી સંગે;
 ગોદ ગુલાલને કરમાં પીચકારી, કંઈ દિવસ મન ઈચ્છા ધારી;
 કરવાને વનખેલ. ૪૭

માતપિતાની આજ્ઞા લીધી, ઉભા આવી પોળ રે;
 ખળદાઉ ઘેરીને ઉભા, ગોધન કેરા ટોળ;
 ગોધન કેરા ટોળ ચલાવે, વ્રજ વિનતા જોવાને આવે;
 નેત્ર સમશ્યા તેને કીધી, માતપિતાની આજ્ઞા લીધી;
 ઉભા આવી પોળ. ૪૮

ગોવર્ધન પર્વતની પાસે, લીલાં તૃણ અપાર રે;
 નિરમળ નીર ઝરે ઝરણાનાં, વૃક્ષનમાં ફળ ભાર;
 વૃક્ષનમાં ફળ ભાર તે ભારે, સરખે સરખ્યાં હારે હારે;
 ગુફા કીંદરા સુંદર ભાસે, ગોવર્ધન પર્વતની પાસે;
 લીલાં તૃણ અપાર. ૪૯

ગ્વાલ ખાળ ત્યાં રમતા ડોલે, ગાય ચરે ચહુપાસ રે;
 દ્રુમ છાંયા ખેઠા મનમોહન, શીતળ પવન સુવાસ;
 શીતળ પવન સુવાસ તે આવે, સખા સુદામા હસે હસાવે;
 પક્ષી શબ્દ મનોહર ખોલે, ગ્વાલ ખાળ ત્યાં રમતા ડોળે;
 ગાઈ ચરે ચહુપાસ. ૫૦

સખા પ્રતે શામલીઓ કહે છે, હજી ન આવી છાક રે;
 શાને વાર લગાડે માતા, પૂરણ ન થયું પાક;
 પૂરણ ન થયું પાક તે જાણ્યું, ભુલી ગયાં ભોજનનું ટાણું;
 મારગ સામું જોઈ રહે છે, સખા પ્રતે શામળીઓ કહે છે.

હજી ન આવી છાક. ૫૧

ઉઠી ઉભા થઈ જુવે છે, આડ ચડી જગદીશ રે;
 દૂર થકી આવતાં દીઠાં, છાક હારી દશ વીશ;
 છાક હારી દશવીશ તે દીઠી, મોહનને મન લાગી મીઠી;
 સુખજ સુખાહુ શદ્યા ધોવે, ઉઠી ઉભા થઈને જુવે;

આડ ચડી જગદીશ. ૫૨

છાક હારી વન ઉપવન ખોળે, ક્યાંહે ન લાધે લાલ રે;
 આગુજાણી અતિ આતુર ઉભી, વ્યાકુળ થઈ વ્રજખાલ;
 વ્યાકુળ થઈ વ્રજખાલ વિચારી, ભૂખ્યા ભૂધર ખીજે ભારી;
 ક્યાં હશે ઉપવનને ઓળે, છાક હારી વન ઉપવન ખોળે;

ક્યાંહે ન લાધે લાલ રે. ૫૩

મુરલી નાદ કીધો વનમાળી, સુણ્યો કામની કાન રે;
 અપણ થઈ ગજગામની ચાલી, ભાળ જડી ભગવાન;
 ભાળ જડી ભગવાન તે જાણી, હસે પરસ્પર હરખ ભરાણી;
 માસે જઈ અમ પ્રીડા ટાળી, મુરલી નાદ કીધો વનમાળી;

સુણ્યો કામની કાન. ૫૪

છાક હારીની છખી શું નિરખે, મોહ્યા મદન ગોપાળ રે;
 અતર સુગંધ અતિ મસમસતાં, લોચન અપળ વિશાળ;
 લોચન અપળ વિશાળ અણિયારા, સુરંગ સુંદરી કાપડાં કાળાં;
 રૂપ જોઈ રતિ મન આકરખે, છાક હારીની છખી શું નિરખે;
 મોહ્યા મદન ગોપાળ. ૫૫

છાક ટોકરા શિરપર ધરીઆ, ઉતાર્યા તે ઠામ રે;
 વસ્ત્ર વિચિત્ર તે ઉપર ઢાંડ્યાં, સામગ્રી ન નામ;
 સામગ્રી ન નામ તે નોખાં, અતુરાઈથી રાખ્યાં ચોખાં;
 દરશણુ દેખી દંડવત કરીઆ, છાક ટોકરા શિરપર ધરીઆ;
 ઉતાર્યા તે ઠામ. ૫૬

કહો કામની ક્યાં રોકાણી, પૂછે હરિ હરખાય;
 ભણે ભામની મારગ શો ભુલી, શોધ્યાં સહુ વનરાય;
 શોધ્યા સહુ વનરાય અજાણે, મોરલી નાદ સુણ્યો તે ટાણે;
 આવી અતિ આતુર હું જાણી, કહો કામની ક્યાં રોકાણી;
 પૂછે હરિ હરખાય. ૫૭

ઠોર ઠોરથી ખોલાવી લીધા, સખા સર્વે નિજ નાથ રે;
 પોતાનું પણ પાળવા, દોના મરવા રસાળ,
 દોના મરવા રસાલ તે લાવ્યા, પંગત ખેડી ભલા સુહાવ્યા;
 વેહેચણુ વાંટ વિસાંળી કીધા, ઠોરઠોરથી ખોલાવી લીધા;
 સખા સર્વે નિજ નાથ. ૫૮

પહેલી ખીર પરોશી મીઠી, ઉપર વડાં વિશેકરે રે;
ખીજી સામગ્રી ખડુ વિવ્રની, ગણી ન જાય અનેક;
ગણી ન જાય અનેક કેમ કહીએ, શાક સંવાણા ભુલી જઈએ;
હહીં ભાત રોટીને લીટી, પેહેલી ખીર પરોશી મીઠી;

ઉપર વડાં વિશેક. ૫૯

સુખળ સુખાડુ સખા સુદામા, અરજુન ભોજ વિશાલ રે;
કૃષ્ણ તોક મંગળ મધુ મંગળ, રસભ મદન સીમાળ;
રસભ મદન સીમાળ તે સંગી, દ્વાદશ સખા અતિ અંતરંગી;
મધ્ય બેઠા મોહન બળી રામા, સુખળ સુખાડુ સખા સુદામા;
અર્જુન ભોજ વિશાળ. ૬૦

પોતાની પાતલપર બેઠા, ભોજન કરે સ્વાદ રે;
કોઈ શૂન્ય કોઈ મુન્ય રહ્યા છે, કોઈ કરે બકવાદ;
કોઈ કરે બકવાદ તે બોલે, કોઈ કોઈના સિકા બોલે;
કેટલા પાસે કેટલાક છેટા, પોતાની પાતળ પર બેઠા;

ભોજન કરે સ્વાદ. ૬૧

સખા પરસ્પર કોદ કરે છે, એક બીજની સાથ રે;
કોઈ કોળીઓ લઈને ભમે, કોઈ ચઢાવે હાથ;
કોઈ ચઢાવે હાથ તે ચાબે, કોઈ ઝાંટવા ઝાપટ નાબે;
કોઈ સંતાડી ઉર ધરે છે, સખા પરસ્પર કોદ કરે છે;

એક બીજની સાથ. ૬૨

ભોજન રૂચિ ઉપજવે હરીને, કામની નેન કુરંગ રે;
 પવન મિશે દુર પાલવ ઝાલે, દેખાડે નિજ અંગ;
 દેખાડે નિજ અંગ તે આછાં, સાદ કરીને ઢાંકે પાછાં.
 ચતુરાં સ્ત્રી ચરિત્ર કરીને, ભોજન રૂચિ ઉપજવે હરીને;
 કામની નેન કુરંગ. ૧૩

સામગ્રીની મિશે વખાણે, નવ યુવતીનું રૂપ રે;
 ચંદ્રકળા મેવાટી ગુંજ, માખણ વડાં અનુપ;
 માખણ વડાં અનુપ તે સ્વાદે, ફૂણી કપુર નારી છે આદે;
 નામ અર્થ જગજીવન જાણે, સામગ્રીને મિશે વખાણે;
 નવ યુવતીનું રૂપ. ૧૪

ભલી ભાતથી ભોજન કીધાં, સખા મંડળી સાથ રે;
 નિરમળ જલ ઝરણાનાં પાણી, હરી પખાળે હાથ;
 હરી પખાળે હાથ તે ધોવે, અંગોઆ લઈ કર મુખ લોહવે;
 ખીડાં પાન વાંટીને દીધાં, ભલી ભાતથી ભોજન કીધાં.
 સખા મંડળી સાથ. ૧૫

કેસર રસની કાવડ આવી, ગાડી ભરી ગુલાલ રે;
 અખીર ઉજવળ અતિ સુગંધિક, ચોવા અતર રસાળ;
 ચોવા અતર રસાલ તે બેહેકે, કુસુમ હાર હૈયાપર લેહેકે;
 કંચન પીચકારી કરે ફાવી, કેસર રસની કાવડ આવી;
 ગાડી ભરી ગુલાલ. ૧૬

ખેલ મચાવ્યો વૃંદાવનમાં, કાલંદ્રીને તીર રે;
 એક મેર મંડળ મોહનનું, એક મેર ખલખીર;
 એક મેર ખલખીર તે ઉભા, સખા સર્વની સરખી શોભા;
 પ્રેમ સુધા ઝળકે લોચનમાં, ખેળ મચાવ્યો વૃંદાવનમાં;
 કાલંદ્રીને તીર. ૬૭

દેવ હુંદુભી વાજે વ્યોમે, ગાંધર્વ ગાય ધમાર રે;
 અખીર ગુલાલે અંખર છાયો, કુસુમ ગૈદના પ્રહાર;
 કુસુમ ગૈદના પ્રહાર કરે છે, એક ખીજને રંગ ભરે છે;
 ભાનુ નવ દેખાય ભોમે, દેવ હુંદુભી વાજે વ્યોમે;
 ગાંધર્વ ગાય ધમાર. ૬૮

વાત સુણી ખરશ્યાણે શામાં, વન ખેલે ધનશામ રે;
 સખી વૃંદ સાથે લઈ આદ્યા, રમવાને મન હામ;
 રમવાને મન હામ તે હોળી, તવતવડી તરણીની ટોળી;
 અતિ અભિલાષા ધરે અભિરામા, વાત સુણી વરશ્યાણે શામાં;
 વન ખેલે ધનશામ. ૬૯

કનક કળશ દાસી શિશ ધરીઆ, ભરીઆ કેસર નીર રે;
 રત્નજડિત પિચકારી હાથે, ધણો ગુલાલ અખીર;
 ધણો ગુલાલ અખીર તે લાવ્યા, દેખતાં મોહન મન ભાવ્યા;
 સખાસહિત સન્મુખ પરવરીઆ, કનકકળશ દાસી શિશધરીઆ;
 ભરીઆ કેસર નીર. ૭૦

સામ સામવા મંડળ જોડી, કરે પરસ્પર ઝેળ;
 જાત જાતના ઝાડ ન દીશે, અરણુ થઈ ખન ખેલ;
 અરણુ થઈ ખન ખેલ ગુલાલે, રંગધાર વૃક્ષોની ગજે;
 ભરે ભામની સન્મુખ દોડી, સામ સામવાં મંડળ જોડી;
 કરે પરસ્પર ઝેળ. ૭૧

ગ્વાલ ખાલ ચહુ દીરાથી ધરીઆ, કરે કમળની માળ રે;
 અખીર ગુલાલે આંખો ઢાંકી, અકળાણી પ્રજખાળ;
 અકળાણી પ્રજખાલ અજાણી, વળતી વાત વિવેકની આણી;
 ઝેળ કરીને પાછા ખરીઆ, ગ્વાળ ખાલ ચહુ દીરાથી ધરીઆ;
 કરે કમળની માળ. ૭૨

વળતી પ્રજ ભામની થઈ ભેળી, મતો કરે મનમાંહે રે;
 પાખંડે પેસારા કરીએ, ઉભા મોહન જ્યાંહે;
 ઉભા મોહન જ્યાંહે મન મોલે, ગોપ વેષ થઈ જઈને ખોળે;
 છપી રહીએ સહુ મંડળી મેળી, વળતી પ્રજ ભામની થઈ ભેળી;
 મતો કરે મન માંહે. ૭૩

ગ્વાલ ખાળનો વેષ ધરીને, ચાલી અતુરાં ચાર રે;
 નાર સર્વ નાશીને છુટી, કુલદડાની માર,
 કુલદડાની માર તે મારી, જગજીવન થઈ જીત તમારી;
 હોંસ કરે નહી હવે ફરીને, ગ્વાલ ખાલનો વેષ ધરીને;
 ચાલી અતુરાં ચાર. ૭૪

કપટ હેતની વાત ન જાણી, રાખ્યો મન વિશ્વાસ રે;
 ઝાલ્યા હાથ અચાનક જીવતી, સખા નહી કોઈ પાશ;
 સખા નહી કોઈ પાશ અજાણે, ત્રિયા સર્વે તેડીતે ટાણે;
 આવી સુંદરી સહુ સહુ સપરાણી, કપટ હેતની વાત ન જાણી;
 રાખ્યો મન વિશ્વાસ. ૭૫

ગોપ વેષ ગોપી જે હુંતી, ગઈ જ્યાં બલિરામ રે;
 ક્યાં દાઉ કહીને સંભારે, ઘડી ઘડી ધનશ્યામ;
 ઘડી ઘડી ધનશ્યામ તે તેડે, અજગા આણી વળગી છેડે;
 પ્રેમદા સહુ પાછળથી પોતી, ગોપ ગોપી જે હુંતી;
 ગઈ જ્યાં બલિરામ. ૭૬

જે બંધવ પ્રેમે બંધાણા, પડ્યા ત્રિયાને કુંદ રે;
 નીચે જોઈને જોડે ખેડા, બળદાઉ ગોવિંદ;
 બળદાઉ ગોવિંદ ન ખોલે, ખીન્ન ગ્વાલ ભાગતા ડોલે;
 સુખજ સુદામા જોઈ લજ્જણા, જે બંધવ પ્રેમે બંધાણા;
 પડ્યા ત્રિયાને કુંદ. ૭૭

કાહાન કુંવરનું અંગ સવારે, સ્વામિનીના શૃંગાર રે;
 વેણી ગુંથી આંડલો ચોડ્યો, કાન અકોટી ધાર;
 કાન અકોટી ધાર તે સાજી, કાજળ રેખ નેત્રમાં આંજી;
 કટિ લહેંગા શિર સાડી ધારે, કાહાન કુંવરનું અંગ સવારે;
 સ્વામિનીના શૃંગાર. ૭૮

હળધરને ચંદ્રાવળી કીધાં, પુરૂષ વેષ થઈ નાર રે;
 મોર મુગટ રાધા મસ્તકપર, વેણુ વિત્ર કર ધાર;
 વેણું વિત્ર કર ધાર સુહાવે, અંધર ધરી બહુ ગતિ ઉપજાવે;
 વિપ્રિત વેશ વિનતાએ દીધા, હળધરને ચંદ્રાવળી કીધા;

પુરૂષ વેષ થઈ નાર. ૭૯

જોડે બેઠાં જોડ બિરાજે, શામળ ગૌર શરીર રે;
 જાણે જનહવી જમુનાં સાથે, તીર્થરાજને તીર;
 તીર્થરાજને તીર ત્રવેણી, અરણ્ય ગુલાલ સરસ્વતી શ્રેણી;
 એ છબી જોતાં પાતિક ભાંજે, જોડે બેઠાં જોડ બિરાજે;

શામળ ગૌર શરીર. ૮૦

અખલા ઉભી કરે ઠઠોરી, નારી રૂપ નિહાર રે;
 કાહાન કુંવરને દુલહી કીધા, દુલહો થઈ વ્રજખાલ;
 દુલહો થઈ વ્રજખાલ તે રાધે, સકન ગાંઠી હરિ હાથે પાંચે;
 હાંહો કહીશ હું બોલે હોરી, ઉભી અખલા કરે ઠઠોરી;

નારી રૂપ નિહાર. ૮૧

ભુવે સખા સુદામા સર્વે, નંદ કુંવરનું રૂપ રે;
 કન્યા થઈ બેઠાં છે કેશવ, અખિલ ભુવનનાં ભૂપ;
 અખિલ ભુવનનાં ભૂપ મુસરી, તેહના સખા તમે હિતકારી;
 ઉભા કેમ જીત્યાને ગર્વે, ભુવે સખા સુદામા સર્વે;

નંદ કુંવરનું રૂપ. ૮૨

વન વિહાર પ્રીતમ પ્યારીનો, કવિમુખ કહ્યો ન જાય રે;
અમૃત રસ સાગર ઉમગ્યો તે, ગાગર કેમ સમાય;
ગાગર કેમ સમાયે તે સાચે, આખે જેમ ચરકલી આંચે;
એશું વરણે સ્વાદ વારીનો, વન વિહાર પ્રીતમ પ્યારીનો;

કવિ મુખ કહ્યો ન જાય. ૮૩

વિષ્ણુ સર્વે વસુધાપરી આંચ્યા, ધરી પુરુષનો વેશ રે;
શેષ થયા સંકરણ સરખા, સુદામા માહેશ;
સુદામા માહેશ તે જાણે, સુરપતિ સુખળ સુખાહુ માણે;
ગ્વાલ ખાલ ગુણ રૂપ સુહાવ્યાં, વિષ્ણુ સર્વે વસુધાપરીઆંચ્યા;

ધરી પુરુષનો વેષ. ૮૪

પારવતી લલીતાજી સરખાં, કમલા કીરત કુંમાર રે;
ચિત્રલેખા ચંદ્રાવળી સરખાં, સચી વિશાખા નાર;
સચી વિશાખા નાર તે નેરી, રાધા પ્યારી થઈ કુમેરી;
હરીને હાસ વિલાસે હરખ્યાં, પારવતી લલીતાજી સરખાં;

કમલા કીરત કુમાર. ૮૫

વન કીડા સંપૂરણ કીધી, પાલટીઆ પટકોલ રે;
અંગ પોચી પીછોડા ધાર્યા, અરણ થયા દ્રગતોલ;
અરણ થયા દ્રગતોલ ઉજગર, મુખ દીશે શોભાનો સાગર;
સખા સખીને આજ્ઞા દીધી, વનકીડા સંપૂરણ કીધી;

પાલટીઆ પટકોલ. ૮૬

કુંજ સદન શીતળ દ્રુમ છાયા; રતિ કામનું ધામ રે;
 કુસુમ સેજ તે મધ્ય સમારી, કરવાને વિશ્રામ;
 કરવાને વિશ્રામ વિચારે, ખમાં ખમા સખી સઉ ઉચારે;
 થયો અમ અતિ કેમલ કાયા, કુંજ સદન શીતળ દ્રુમ છાયા;
 રતિ કામનું ધામ. ૮૭

અતુરાં બેઠી ચરણ તલાશે, પોઢયા નંદ કુમાર રે;
 બાહુ સુગંધ ફળી બનબેલી, મધુકરના ગુંબર;
 મધુકરના ગુંબર તે થાય, ક્રોધલ કીરના શામ્લ સુહાય;
 રવી તેજનો લેશ ન ભાસે, અતુરાં બેઠી ચરણ તલાશે;
 પોઢયા નંદ કુમાર. ૮૮

નંદ કુંવર નિદ્રાવશ બાણી, પ્યારી તબ્યો પ્રસંગ રે;
 એક પોહોર પોઢીને ઉઠ્યા, આજશ ટાળ્યું અંગ;
 આજસ ટાળ્યું અંગ બીહારી, સુરત કેલ ઈચ્છા મનધારી;
 લાવી સુંદરી શીતળ પાણી, નંદ કુંવર નિદ્રાવશ બાણી;
 પ્યારી તબ્યો પ્રસંગ. ૮૯

સુરત કલા રતી કેલ કરીને, તૃપ્ત કરી તે નાર રે;
 સખા સર્વ આવીને ઉભા, કુંજ કુટીને દ્વાર;
 કુંજ કુટીને દ્વાર તે આગે, પુરષોત્તમ પોઢયાકે જાગે;
 અરજુન ઉભા શંખ ધરીને, સુરત કલા રતિ કેલ કરીને;
 તૃપ્ત કરી તે નાર. ૯૦

શંખ વજ્રડે સમો વિચારી, ઉથાપને કાજ રે;
 નિદ્રા તજે આનંદ લલારે, સાંજ પડી મહારાજ;
 સાંજ પડી મહારાજ ધરે જૈયો, ગાય વૃંદ ટેરીને લેયો;
 લાવી ભોગ ભીલડી નારી, શંખ વજ્રડે સમો વિચારી;

ઉથાપનને કાજ. ૯૧

સુણી શંખ ધુની ખાહેર પધાર્યા, દરશણ દીધાં નાથ રે;
 ગિરિશિખર સિંહાસન બેઠા, સખા મંડળી સાથ;
 સખા મંડળી સાથ તે સાથે, કમલ નેત્ર બેઠું ભાવ પ્રકાશે;
 નિજ જનના વેહતાપ નિવાર્યા, શંખ ધુનિ સુણી ખાહેર પધાર્યા;

દરશણ દીધાં નાથ. ૯૨

મોહન મુખ સુખ સાગર શોભા, કોટી કામ બલહાર રે;
 પુત્રીંદ્રણ પાકાં ફળ લાવી, જાંચુ બોર અનાર;
 જાંચુ બોર અનાર તે ફાટાં, ખારક ખરણી મીઠાં ખાટાં;
 લઈ ઉભી દરશણની લોભા, મોહન મુખ સુખ સાગર શોભા;

કોટી કામ બળહાર. ૯૩

ખરખુજ અંજીરને આંખા, શીતળ ફળ અંગુર રે;
 પેર કરમદાં રામફળ રૂઠાં, પીશીદાર ખજુર;
 પીશીદાર ખજુર વખાણે, અખોડ બદામ દ્રાખ બેદાણે;
 રસિક કંદ રતાલુ લાખાં, ખરખુજ અંજીરને આંખા;

શીતળ ફળ અંગુર. ૯૪

પ્રેમ ભાવ આરોગે પોતે, વળી વખાણે સ્વાદ રે;
 સખા સર્વેને વેંહેચી દીધો, રહ્યો જે શેષ પ્રસાદ;
 રહ્યો જે શેષ પ્રસાદ તે દીધો, સફળ મનોરથ તેહનો કીધો;
 તૃપ્ત થાય શ્રીમુખ જોતે, પ્રેમભાવે આરોગ્યા પોતે;

વળી વખાણે સ્વાદ. ૯૫

મોહન મુરલી નાદ સુણાવી, ટેરે છે ગૌ વૃંદ રે;
 સખા સુદામા સન્મુખ ઉભા, અંચળથી વ્રજઅંદ;
 અંચળથી વ્રજઅંદ વિચારે, ગોકુળ જાવા ઈચ્છા ધારે;
 ગાય નિકટ ચાલીને આવી, મોહન મુરલી નાદ સુણાવી;
 ટેરે છે ગૌ વૃંદ. ૯૬

આર સખાને આગળ ચિંધ્યા, ખીજ ખાળ અનંત રે;
 મધ્ય મોહન પાછળ ખલદાઉ, ચાલ્યા ગાય ગ્રહંત;
 ચાલ્યા ગાય ગ્રહંત સંભાળી, ધુમર ઘોળી કાજળ કારી;
 તેહનાં ટોળા જુજવાં કીધાં, આર સખાને આગળ ચિંધ્યા;
 ખીજ ખાળ અનંત. ૯૭

ગાયોની પગ પુર રજ ઉડે, ગગન થયું ધનધોર રે;
 વાછરડાં ઉપર હેત જણાવે, ચાલે કરી હીરોર;
 ચાલે કરી હીરોર હતાળી, દુધ ભાર નશકે ચાલી;
 ગણી ન જાય લાખ કરોડે, ગાયોની પગ પુર રજ ઉડે;
 ગગન થયું ધનધોર. ૯૮

ગિરિધર ગોકુળ પાસે આવી, ધરી અધર પર વેણુ રે;
 નાદ સુણી આતુર વ્રજસુંદરી, થયાં પ્રકુલિત નેણુ;
 થયાં પ્રકુલિત નેણુ સલોણાં, કીધાં કૃષ્ણે કામણુ ટોણાં;
 સંજ્ઞ ભોગ સજ્જને લાવી, ગિરિધર ગોકુળ પાસે આવી;
 ધરી અધરપર વેણુ. ૯૯

અખળા મારગ રોકી ઉભી, દરશણનો અભિલાષ રે;
 દિવસ વહેયો તૃપ્ત થઈ છે, જેમ તપે વૈશાક;
 જેમ તપે વૈશાક વિશેષે, ગૌરજમાં શ્રીમુખ નવ દેખે;
 લાવણ્ય રૂપ લાલચી લોભી, અખળા મારગ રોકી ઉભી;
 દરશણનો અભિલાષ. ૧૦૦

શામ ઘટા ધન જળધર સરખું, દીકું અમૃત રૂપ રે;
 પ્રેમ કટાક્ષ અમૃત જળ વૃષ્ટિ, શીતળ થઈ અનુપ;
 શીતળ થઈ અનુપ સુધ ભુલી, ચંદ્ર જોઈ કમોદની કુલી;
 કોટી કળા નિવિઆનન નિરખ્યું, શામ ઘટા ધનજલધર સરખું;
 દીકું અમૃત રૂપ. ૧૦૧

સંજ્ઞ ભોગ ધર્યો સહુ વનિતા, કીધો શામ સ્વીકાર રે;
 ઉતરમાં પ્રતિઉત્તર દીધા, નિરભય કીધી નાર;
 નિરભય કીધી નાર તે આવી, નેન સેન સહુને સમજાવી;
 છેલો ભોગ ત્યાં લાવી લલીતા, સંજ્ઞ ભોગ ધર્યો ત્યાં વનિતા;
 કીધો શામ સ્વીકાર. ૧૦૨

દુજણી ગાય ખીરકમાં ધાલી, બીજી રહી બેઠેલ રે;
 સિદ્ધપોળ આંબ્યા પુરષોત્તમ, પ્રકુલિત અંબુજ નેન;
 પ્રકુલિત અંબુજ નેન મનોહર, કમલ વદન અલકાવલિ મધુકર;
 જોવા જશોદા આંબ્યાં ચાલી, દુજણી ગાય ખીરકમાં ધાલી;
 બીજી રહી બેઠેલ. ૧૦૩

આરતી કંચન થાળ સવારી, લાવી ઋષિ કુમાર રે;
 માત જશોદા હાથ ધરીને, ઉતારે બહુ વાર;
 ઉતારે બહુવાર તે હરખે, એક મીટે મોહન મુખ નિરખે;
 શિરપર ઉતારી જલ ઝારી, આરતી કંચન થાલ સંવારી,
 લાવી ઋષિકુમાર. ૧૦૪

નિજમંદિર પધરાવે માતા, બે બંધુની જોડ રે;
 કનક પાટપર બેઠા શોભે, બળિરામ રણછોડ;
 બળિરામ રણછોડ તે સુખથી, ગૌરજ પોચે માતા મુખથી;
 ગોપી ગોપ સકળ સુખદાતા, નિજમંદિર પધરાવે માતા;
 બે બંધવની જોડ. ૧૦૫

વડા કરે શૃંગાર કુંવરના, મનમાં વાધો મોદ રે;
 આભૂષણ ઉતારી આપે, લીચે રોહીણી ગોદ;
 લીચે રોહીણી ગોદ નિહાળી, ગણી ગણી રાખે સંભાળી;
 રાખ્યા સુહામ અંશ અવરના, વડા કરે શૃંગાર કુંવરના;
 મનમાં વાધો મોદ. ૧૦૬

ગોકુળ ગૌદોહન ધુની થાએ, વિપ્ર વખાણે વેદ રે;
 દેવ મંદિર દીપાવળી પ્રગટી, ભાટ ભણે છે ભેદ;
 ભાટ ભણે છે ભેદ વખાણી, પછી ખોલે મધુરી વાણી;
 સભા કરી ખેઠા વ્રજરાએ, ગોકુળ ગૌદોહન ધુની થાએ;
 વિપ્ર વખાણે વેદ. ૧૦૭

કામ વિશે કોઈ કામની આવે, જશોદાજીને ધામ રે;
 ગાય ધરે મારી નથી આવી, ક્યાં ગયા ધનશ્યામ;
 ક્યાં ગયા ધનશ્યામ તે સોંપી, ચતુર વચન એમ ખોલે ગોપી;
 સામળીયો સાને સમજાવે, કામ મિશે કોઈ કામની આવે,
 જશોદાજીને ધામ. ૧૦૮

કરી રશોઈ રોહીણી તાતી, સંભાળી સુત હેત રે;
 ઉજળો ભાત દેવજીરાનો, પાશે પીળી પેહેત;
 પાશે પીળી પેહેત સુધારી, ધૂત લવીંગ ઘણી વધારી;
 શાક સંધાણા ભજ્યાં ભાજી, કરે રશોઈ રોહીણી તાજી;
 સંભાળી સુત હેત. ૧૦૯

મોહનભોગને ખાસા પુરી, થપડીને ફરસાણ રે;
 તીખાં તમતમતાને તાજાં, અદરક સહિત ઓસાણ;
 અદરક સહિત ઓસાણ તે સંધરા, મેવા મીઠા ખાટા મધુરા;
 કઢયાં દુધમાં ધરી કટોરી, મોહન ભોગ ખાસાની પુરી;
 થપડીને ફરસાણ. ૧૧૦

કીધાં ભોજન ભાવ પ્રમાણે, કરે વખાણુ વિવેક રે;
જળ અચવાવી ખીડી દીધી, સુગંધ સહિત વિશેક;
સુગંધ સહિત વિશેક સહેલી, તે મોહન શ્રીમુખમાં મેલી;
ધરી કુસુમ માલા તે ટાણે, કીધાં ભોજન ભાવ પ્રમાણે;

કરે વખાણુ વિવેક. ૧૧૧

સેન ભોગ સામગ્રી કેહેતાં, વધી જય વિસ્તાર રે;
નંદ કુવરને નિદ્રા આવે, ભોગ ધર્યાં તેણીવાર;
ભોગ ધર્યાં તેણીવાર તે જમવા, સ્વાદ ઘણા કીધા મનગમવા;
ખે જનુની મુખ નિરખી રહેતાં, સેન ભોગ સામગ્રી કેહેતાં;

વધી જય વિસ્તાર. ૧૧૨

આલરનો અણકારો થાયે, ઘંટાનો ઘણેણાટ રે;
સેન આરતી કરે જશોદા, મેટ્યો મન ઉચાટ;
મેટ્યો મન ઉચાટ તે સગળે, વ્રજ વિનતા સહુ વદન નિહાળે
મોહન મુખે બગાસાં ખાયે, આંઝરનો અણકારો થાયે;

ઘંટાનો ઘણેણાટ. ૧૧૩

નિજ મંદિરની પાશે ન્યાસ, શય્યા મંદિર ધામ રે;
મેમદા પધરાવી જળધારી, કરવાને વિશ્રામ;
કરવાને વિશ્રામ પધાર્યા, નિદ્રાવશ થયા નંદદુલારા,
સેન સદની શોભા ધાર, નિજમંદિરની પાશે ન્યાસ;

શય્યા મંદિર ધામ. ૧૧૪

જરીપટા પીછવાઈ ખાંધી, કોકકળાનાં ચિત્ર રે;
અંદરવે મોતીની ઝાલર, પાથયાં વસ્ત્ર વિચિત્ર;
પાથયાં વસ્ત્ર વિચિત્ર સકોમળ, ધારે અરણુ જહાં વ્રજમંગળ;
અષ્ટ મહાસિદ્ધિ રહી આરાધી, જરીપટા પીછવાઈ ખાંધી;

કોકકળાનાં ચિત્ર. ૧૧૫.

નાથ પધારયા સન્ન મંદિર, આવી લલિતા ત્યાંહે રે;
શિશનમાવી સન્મુખ ઉભી, ખેઠા મોહન જ્યાંહે;
ખેઠા મોહન જ્યાંહે નિહાળી, નેન સેન કીધી વનમાળી;
તેડી લાવો તારણી સુંદર, નાથ પધારયા સન્ન મંદિર;

આવી લલિતા ત્યાંહે. ૧૧૬

કહે લલિતા શામાળ આલો, તેડે નંદકુમાર રે;
વાટ જુવે વ્રજજીવન ઉભા, સન્ન મંદિરદ્વાર;
સન્ન મંદિરદ્વાર ઉન્નગર, અતિ આતુર છે ગિરિધર નાગર;
નાગરી વશ કરીએ વ્રજવાહાલો, કહે લલિતા શામાળ આલો;

તેડે નંદકુમાર. ૧૧૭.

હરણનેણી હરખેથી આલી, પ્રાણ પિયાને પાસ રે;
વિધવિધ ભાવ કરી હરિસાથે, કીધા ભોગવિલાસ;
કીધા ભોગવિલાસ તે કીધા, સુરત સમાગમનાં સુખ દીધા;
પોઢયા પછે કંઠ કરધાલી, હરણ નેણી હરખેથી આલી;

પ્રાણપિયાને પાસ. ૧૧૮

પુરુષોત્તમ પોઢયા ધરધર પ્રત્યે, વૃજમંડળ ચાહુધામ રે;
 વ્રજવિનતા સુખ દેવા અરથે, અવતરીઆ અભિરામ;
 અવતરીઆ અભિરામ અવતરીઆ, સુકુળ મનોરથ તેહનાં કરીયા
 નાગર ગિરિધરની લીલા નિત્યે, પોઢયા પુરુષોત્તમ ધરધર પ્રત્યે;
 વ્રજમંડળ ચાહુધામ. ૧૧૯

સૂરજ કિરણ પ્રકાશ કરે જેમ, પૃથવી કેટી પચાશ રે;
 ગિરિધર જલથળ સચરાચર, કરે તિમિરનો નાશ;
 કરે તિમિરનો નાશ તે નિરખ્યો, તેજ નામ સુઉનેછે સરખ્યો;
 દિવસ અંધને ગમે નહી જેમ, સૂરજ કિરણ પ્રકાશ કરે જેમ;
 પૃથવી કેટી પચાશ. ૧૨૦

નિત્ય લીળા ગોકુળ વૃંદાવન, નિત્ય શ્રીજમુનાં તીર રે;
 નિત્ય નંદ ગામ ખરશાણો, નિત્યનવ કુંજકુટીર;
 નિત્યનવ કુંજકુટીર સુહાવે, નિત્ય શીતળ સમીર ત્યાં આવે;
 નિત્ય રમણ સ્થળ ગિરિ ગોવર્ધન, નિત્ય લીલા ગોકુળ વૃંદાવન;
 નિત્ય શ્રીજમુના તીર. ૧૨૧

ભાગ્યવડા વ્રજવાસી કેરાં, કહે વિરંચી વેદ રે;
 નંદ જશોદા ગોપગોપિકા, જાણ્યા ન જાણ્યે ભેદ;
 જાણ્યા ન જાણ્યે ભેદ પ્રહાણે, શ્રુતિ પુરાણ શાસ્ત્ર સિમાયે;
 સદા રહે નવ નાગર નેરા, ભાગ્ય બડા વૃજવાસી કેરાં;
 કહે વિરંચી વેદ. ૧૨૨

શ્રીવલ્લભ વરના ચરણ કમળનો, દૃઢ આશરો હોય રે;
 દેવ શિરોમણી મુનિ શિરોમણી, ભક્ત શિરોમણી શોય;
 ભક્ત શિરોમણી શોય તે જાણે, ગોપીજનને વેદ વખાણે,
 મહા પ્રતાપ છે પ્રમેહ બળનો; શ્રીવલ્લભ વરના ચરણકમલનો;
 દૃઢ આશરો હોય. ૧૨૩

વલ્લભ સુત શ્રીવિકૃલ કહીયે, બીજા ગોપીનાથ રે;
 નંદકુવર દ્વિજ કુળ વપુ ધાર્યું, બીજીરામને સાથ;
 બીજીરામને સાથ પધાર્યા, પુષ્ટિ મારગ ભાવ વધાર્યા;
 ચરણ રેણ નિત્ય વંચીત રહીએ, વલ્લભ સુત શ્રીવિકૃલ કહીએ
 બીજા ગોપી નાથ. ૧૨૪

ગોવરધનેશ કંકણના સાગર, આરત બંધુ આપ રે;
 સેવકનો સેવક જાણીને, ટાલ્યો મન સંતાપ;
 ટાલ્યો મન સંતાપ નિવારો, ભવજળ ડુબત પાર ઉતારો;
 કરે વિનતી નિરખળ નાગર, ગોવરધનેશ કંકણના સાગર;
 આરત બંધુ આપ. ૧૨૫

